

[Jørgen Jørgensen.]

ikke flere Skatter, end de samme Herrer har været med til at vedtage. Det, der er Problemet, er dette, om vi kan undvære en Udskrivning af Skatter for at skaffe de Beløb, som er nødvendige til de Foranstaltninger, som enten Venstre eller Konservative sammen med Regeringspartierne har vedtaget i Rigsdagen.

Vi havde meget ønsket at faa en Ordning med Venstre — de Konservative havde jo ved første Behandling helt afvist Forslaget — om det Forslag, der her behandles, og jeg vilde efter første Behandling mene, at der var Grund for os til at tro, at det var muligt at faa Venstre i Tale. Ved første Behandling skitserede Venstre, at de Midler, der var Brug for til Dækning af Finanslovens Underskud, vilde man være villig til at skaffe gennem en direkte Beskatning, men man ønskede, at det Forslag, der var fremsat, skulde ændres saaledes, at man i højere Grad tog den Indtægt, der var Brug for, gennem Beskatning af Indkomster, der havde haft særlig Fordel af de Foranstaltninger, som Tiden har nødvendiggjort paa en Række Omraader.

Vi erklærede os villige til at forhandle paa dette Grundlag, og vi naaede jo for saa vidt ogsaa til et Resultat med Hensyn til, paa hvilken Maade Pengene kunde skaffes til Veje. Ikke at jeg mener, at dette Resultat var fuldt tilfredsstillende, men vi lagde naturligvis Vægt paa at faa noget ud af Forslaget, og vi kunde derfor tiltræde, hvad Venstre i saa Henseende skitserede. Men jeg maa stadig mene, at i en Tid som den, vi lever i nu, hvor en stor Del af Befolkningen har de største Vanskeligheder ved at skaffe sig den Indtægt, som er nødvendig for at kunne eksistere selv under de tarveligste Vilkaar, er det meget velbegrunnet at sige, at de, der i disse Tider har Indkomster af den Størrelse, der er Tale om efter Forslaget, som det blev fremsat, den, der har Indkomster paa over disse 10 000—12 000—15 000 Kr., er saadan stillet, at de har Mulighed for at undvære noget af den Indkomst, naar der er Brug for den for at hjælpe andre i dette Land, som er vanskeligt stillet.

Det nytter ikke med Talemaader som dem, det ærede Medlem Hr. Clausager fremsatte om, at det er et Udsnit af Befolkningen, man her vil ramme. Nej, Lovforslaget er et Forsøg paa at skaffe Midler til Veje fra Befolkningslag, som man mener har de bedste Muligheder for at undvære disse Midler, til de Foranstaltninger, som man nu engang vedtager, og som koster

Penge i et vist Omfang. Og det ærede Medlem Hr. Clausager kan ikke sige, at den Beskatning, vi i Forvejen har, ikke tager Sigte paa at beskatte de store Indkomster i højere Grad end de smaa. Det ærede Medlem har i det Ændringsforslag, han har stillet, yderligere erkendt Rigtigheden i den Betragtning, at de store Indtægter skal betale forholdsmæssigt mere end de smaa. Naar det ærede Medlem har undtaget fra Skattelettelse alle Indkomster over 10 000 Kr., ligger deri en Erkendelse af, at det ærede Medlem mener, at en Indkomst paa 10 000 Kr., selv om den er faldet betydeligt, har bedre Mulighed for at betale end en Indkomst, der ligger derunder. Principielt er det akkurat det samme Synspunkt som det, der er givet Udtryk for i Lovforslaget, som det blev fremsat.

Det ærede Medlem vil derfor ikke med nogen Rimelighed kunne sige, at en Beskatning af store Indkomster er at gøre Uret over for en Del Mennesker. Nej, det betyder kun det, at man siger, at under ekstraordinære Forhold har den, der har en stor Indkomst, bedre Muligheder for at betale en Del til det offentlige end den, der har en mindre Indkomst. Der er en Væsensforskel paa en Beskatning, der falder paa en Indtægt, der er nødvendig til et almindeligt Forbrug, og en Beskatning, der udelukkende rammer Overskuddet ved en Mands Bedrift, jeg mener dermed rammer den Del af Indtægten, som ikke kan siges at være absolut nødvendig for at kunne eksistere.

Samtidig med at det ærede Medlem Hr. Clausager beklagede sig over, at denne Beskatning var for skrap, vilde det ærede Medlem sige, at det var urimeligt at lægge denne Skat til de i Forvejen meget høje Skatter, som fandtes rundt om i Byerne; og det blev yderligere uddybet af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at man ved at lægge denne ekstra Skat til den Kommuneskat, der mange Steder betales efter de høje Skatteprocenter; som vi alle har hørt om, vil komme til at ramme enkelte Indkomster meget haardt. Men jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Clausager mener, at disse høje Skatteprocenter i Byerne bliver mindre ved, at Pengene, der skal betales, gaar til Landbruget, end hvis de gaar til andre Ting? Det hjælper jo ikke de Skatteydere, der bor i de Byer, hvor Skatteprocenten er høj, at det Beløb, der udskrives, anvendes paa en anden Maade. Det, som for disse Folk er det afgørende, er, om de skal betale Skatten, og det ønsker det ærede Medlem jo, at de